

อนาคตของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

นันทนา รณเกียรติ

Received 26 May 2021

Revised 13 December 2021

Published 14 December 2021

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษากลาง (global language) ที่คนทั่วโลกใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่พูดภาษาต่างกัน และในประเทศไทยก็มีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายเช่นกัน ดังนั้นจึงมีปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยหลากหลายรูปแบบ งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจทัศนคติของผู้ใช้คนไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยแบบการปนภาษา (code-mixing) และการสลับภาษา (code-switching) โดยแยกแยะตามปัจจัยทางสังคมบางอย่างของผู้ใช้คนไทย

ในการวิจัยใช้วิธีสำรวจทัศนคติของผู้ใช้คนไทยที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยโดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามรูปแบบดิจิทัล Google form ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และนำผลการสำรวจมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,866 คน พบว่าสามารถแยกปัจจัยทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามได้เป็นปัจจัยด้านอาชีพและปัจจัยด้านเพศ โดยปัจจัยด้านอาชีพ ประกอบด้วย กลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและกลุ่มอาชีพอื่นๆ ส่วนปัจจัยด้านเพศ ประกอบด้วย เพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลื้อก ผลการสำรวจพบว่า ผู้ใช้คนไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย ดังนั้นจึงทำนายได้ว่าในอนาคตการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยจะมีมากขึ้น ในประเด็นปัจจัยด้านอาชีพและเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีความชอบต่อการปนภาษาและการสลับภาษามากกว่ากลุ่มคนที่มีความอื่น ๆ สำหรับประเด็นด้านเพศ พบว่า เพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลื้อกมีความชอบต่อการใช้การปนภาษาแตกต่างกัน แต่ในทางตรงกันข้าม ทัศนคติที่มีต่อการสลับภาษานั้นกลับไม่แตกต่างกัน*

คำสำคัญ: การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย การปนภาษา การสลับภาษา

* บทความเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องวัฒนธรรมและภาษาไทย (อัตลักษณ์ความเป็นไทย) Thai Culture and Thai Language (Thai Identity) ที่เสนอต่อสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) มีนาคม 2564

Abstract

The English language is recognized as a global common language between speakers of different mother tongues. In Thailand, English also finds widespread roles through many different applications. This research purpose is to measure Thai people's attitude towards code-mixing and code-switching of English within the Thai language among different social groups.

The research on people's attitude towards language mixing was done through google form surveys distributed through Facebook and Line. The survey involves 1,866 participants which can be categorised by different career stages (students and working professionals) and gender groups (male/female/others). The statistical data analysis shows that most participants react positively towards the mix of English and Thai languages. Hence, we conclude that the trend of language mixing will continue to increase. Looking at different segments, the result suggests that students are the most receptive towards this trend, in both code-mixing and code-switching. Different genders (Male, Female, and LGBT) have a different level of preferences towards the use of code-mixing, but the attitude towards code-switching is comparable.

Keywords: The mix of English and Thai languages, Code-mixing, Code-switching

ความสำคัญของปัญหา

ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ และเครื่องมือนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งนี้เมื่อมนุษย์มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์กันด้วยการใช้ภาษา แต่ละภาษาต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกันเป็นอย่างมาก จากประวัติศาสตร์ชาติไทยเราเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับประเทศตะวันตกมานับตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยเริ่มติดต่อด้านการค้ากับประเทศอังกฤษ ต่อเนื่องมาจนกระทั่งสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็ยังคงมีการติดต่อปฏิสัมพันธ์ต่อกันผ่านการค้า การศึกษาวิชาการต่าง ๆ การเมือง และวงการบันเทิง เป็นต้น การมีปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศส่งผลให้คนไทยเริ่มมีการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร เป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลาง (global language) ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่พูดภาษาต่างถิ่น สถานการณ์ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน มีหลักฐานปรากฏชัดว่าจากอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยอย่างแพร่หลาย จึงส่งผลให้ภาษาไทยในยุคปัจจุบันมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไป อันเกิดจากการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย จึงเป็นที่น่าสนใจว่าในอนาคตต่อไปลักษณะการปนของภาษาอังกฤษใน

ภาษาไทยจะยังคงมีอยู่หรือไม่ จะมีน้อยลงหรือมากขึ้นอย่างไร ทั้งนี้ในการหาคำตอบดังกล่าวงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งหาจากการสำรวจทัศนคติของผู้ใช้ภาษาเป็นหลักสำคัญในการค้นหา

วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจทัศนคติของผู้ใช้คนไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยแบบการปนภาษา (code-mixing) และการสลับภาษา (code-switching)

สมมติฐาน

ปัจจัยทางสังคมบางอย่าง เช่น ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านเพศของผู้ใช้คนไทยอาจจะส่งผลให้มีทัศนคติต่อการปนภาษาและสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน

แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้แนวคิดการทำนายอนาคตของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย โดยใช้หลักการว่า หากผู้ใช้มีทัศนคติเชิงบวกมีความชอบต่อการใช้ภาษาย่อมส่งผลให้ในอนาคตจะมีการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยมากขึ้น ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงเน้นศึกษาและวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยเป็นสำคัญ โดยมุ่งประเด็นการใช้แบบการปนภาษา (code-mixing) และการสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทย (code-switching) โดยพิจารณาตามปัจจัยทางสังคมของผู้ใช้คนไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการสำรวจทัศนคติของคนไทยผู้ใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยเรื่องนี้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่มีกระบวนการและขั้นตอนที่สอดคล้องตามหลักการวิจัยเชิงสำรวจทัศนคติ ทำให้สามารถนำเอาไปใช้ในการทำนายอนาคตการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยได้ ซึ่งจะมีประโยชน์ในการคาดการณ์ฉากทัศน์และภาพอนาคตของประเทศไทยในด้านภาษาต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปนภาษา (code-mixing) หมายถึง การนำเอาคำภาษาอังกฤษมาปนใช้ในภาษาไทยของผู้พูดคนไทย
2. การสลับภาษา (code-switching) หมายถึง การนำเอาภาษาอังกฤษในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยคมาใช้ในภาษาไทยของผู้พูดคนไทย

ประวัติความเป็นมาของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

การเข้ามาของภาษาอังกฤษในประเทศไทย เริ่มต้นตั้งแต่สมัยอยุธยา ในรัชกาลสมเด็จพระเอกาทศรถ เนื่องจากประเทศไทยได้เริ่มมีการติดต่อด้านการค้ากับประเทศอังกฤษ แต่เป็นเพียงการค้าขายธรรมดาเท่านั้น ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 มาร์ควิส เฮสติงส์ผู้สำเร็จราชการหัวเมืองอินเดียของอังกฤษที่เบงกอล ได้แต่งตั้งให้ จอห์น คอร์ฟอร์ด เดินทางเข้าประเทศไทยเพื่อขอเจริญทางพระราชไมตรีครั้งแรกในปี พ.ศ. 2365 แต่การเจริญทางพระราชไมตรีในครั้งนั้น นับว่าเป็นไปอย่างยากลำบาก ในสมัยรัชกาลที่ 3 พ.ศ. 2375 ประเทศไทยมีการลงนามสนธิสัญญาผ่านทูตชื่อเอ็ดมัน โรเบิร์ต จากสหรัฐอเมริกา นามว่าสนธิสัญญาโรเบิร์ต สนธิสัญญาโรเบิร์ตนี้ ถือว่าเป็นสนธิสัญญาที่ลงนามกับทางสหรัฐอเมริกาเป็นฉบับแรกในสมัยของพระนางวิสุทธิสมเด็จเจ้าจอมเจ้านายอินทิราภิเษก แฉกสัน หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2393 นายโยเซฟ บัลเลสเตียน ได้เดินทางเข้ามาแก้ไขสนธิสัญญาหนึ่งครั้งเช่นเดียวกับสนธิสัญญาเบอร์นี การเข้ามาของสนธิสัญญาฉบับแรกของสหรัฐอเมริกาครั้งนี้ มาพร้อมกับการเผยแพร่คริสต์ศาสนิกายโปรเตสแตนต์จากมิชชันนารีด้วย ทำให้ภาษาอังกฤษ เริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยมากขึ้น (สุนันท์ อัญชลินุกูล, 2526) ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2398 ประเทศไทยได้รับพระราชสาส์นจากสมเด็จพระนางเจ้าวิคตอเรียผ่านเซอร์จอห์น เบาวริง นับว่าเป็นราชทูตคนแรกที่มาจากสำนักพระเจ้าแผ่นดินของประเทศอังกฤษโดยตรง ประเทศไทยจึงส่งล่ามหลวง หม่อมราโชทัยไปยังอังกฤษพร้อมกับคณะทูตเพื่อถวายเครื่องมงคลราชบรรณาการแก่สมเด็จพระนางเจ้าวิคตอเรีย ความสัมพันธ์ในด้านการค้าของประเทศไทยต่อชาติอังกฤษและสหรัฐอเมริกาจึงเพิ่มมากขึ้นนับแต่นั้น ด้วยสาเหตุความจำเป็นนี้เองจึงทำให้เริ่มมีการยืมคำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในภาษาไทย

จากประวัติศาสตร์ในมิติของงานพาณิชย์และความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นของประเทศไทยและต่างชาติ ทำให้เกิดการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยเพิ่มขึ้น มงคล เดชนครินทร์ (2558) ได้กล่าวถึง ประวัติการสร้างคำยืมภาษาอังกฤษ ในช่วงครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 จนถึงช่วงครองราชย์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ในเรื่องวิธีการทับศัพท์ ไว้ว่า ในช่วงพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 หลังจากการลงนามสนธิสัญญากับประเทศตะวันตก ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อด้านการค้าและอาศัยในประเทศไทยมากขึ้น จึงทำให้มีการยืมภาษาอังกฤษ มาใช้ในภาษาไทยมากขึ้นอีกนับแต่นั้น ต่อมาในช่วงพระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 มีวิธีการทับศัพท์ในพระราชกระแสนับสิ่ง วิธีการทับศัพท์นี้ไม่ได้ใช้เพียงภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังมีทับศัพท์ในภาษาบาลี สันสกฤต และเริ่มมีการแปลคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยใช้คำไทยแท้ด้วย เช่น คำว่า raincoat ใช้คำไทยว่า เสื้อฝน ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เกิดการนำคำภาษาบาลี สันสกฤตและคำไทยแท้มาใช้เป็นศัพท์ไทย และการแปลคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เช่น freedom ใช้

คำไทยว่า เสรีภาพ หรือ คำว่า gum ใช้คำไทยว่า หมากฝรั่ง รวมไปถึงคำในกิจการมหาวิทยาลัย ตัวอย่างเช่น คำว่า faculty ใช้คำไทยว่า คณะ และ คำว่า dean ใช้คำไทยว่า คณบดี เป็นต้น แต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เมื่อปี พ.ศ. 2475 รัฐบาลไทยได้ก่อตั้งราชบัณฑิตยสถานเพื่อบัญญัติศัพท์วิชาการเป็นภาษาไทยสำหรับใช้ในงานราชการขึ้นนับแต่นั้นมา ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล รัชกาลที่ 8 เกิดการบัญญัติศัพท์เพื่อใช้เขียนคำยืมผ่านราชบัณฑิตยสถานแล้ว ปี พ.ศ. 2485 การบัญญัติศัพท์ภาษาไทยเป็นกิจจะลักษณะกว่าเดิม กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้พระบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าวรรณไวทยากร ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี มีส่วนร่วม และมีมติให้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้น การบัญญัติศัพท์ในช่วงต้นของคณะกรรมการชุดนี้ เป็นการบัญญัติศัพท์ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ในด้านคณิตศาสตร์ แพทยศาสตร์ สถิติ อุตสาหกรรม จิตวิทยา ปรัชญา เป็นต้น ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 การบัญญัติศัพท์เป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากปัญหาด้านกำลังคนและงบประมาณ จึงได้ย้ายงานนี้มาเป็นงานของราชบัณฑิตยสถาน และราชบัณฑิตยสถานจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้น รวมทั้งบัญญัติศัพท์ในสาขาวิชาต่าง ๆ อีกด้วย โดยเผยแพร่ในรูปแบบหนังสือศัพท์บัญญัติ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. ลักษณะทางภาษาศาสตร์ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

ตามที่กล่าวแล้วข้างต้นเมื่อมนุษย์ที่พูดต่างภาษามีการติดต่อสัมพันธ์กัน ย่อมเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การสัมผัสภาษา (language contact) ขึ้น เมื่อมีการสัมผัสภาษาเกิดขึ้น ภาษามีความเกี่ยวพันกันอย่างไรก็ดีก็จะมี การแทรกแซงซึ่งกันและกัน จึงเกิดภาวะที่เรียกว่า การแทรกแซงภาษา (linguistic interference) ขึ้น อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540: 100) กล่าวว่า การแทรกแซงภาษานั้น สามารถเกิดได้ทั้งสองทาง กล่าวคือ ภาษาที่หนึ่งแทรกแซงภาษาที่สองหรือภาษาที่สองแทรกแซงภาษาที่หนึ่งก็ได้ เช่น หากผู้รู้หลายภาษามีภาษาแรกเป็นภาษาไทย เมื่อสัมผัสภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาไทยอาจมีอิทธิพลกับภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็อาจมีอิทธิพลต่อภาษาไทยในผู้รู้หลายภาษาคนนั้นได้นั่นเอง โดยการสัมผัสภาษา (language contact) คือ ปรากฏการณ์ที่ผู้รู้หลายภาษา มีความสามารถในการใช้ภาษาเหล่านั้น สื่อสารกับผู้อื่นสลับกันได้ ผู้รู้หลายภาษาจะได้รับอิทธิพลจากความรู้หลายภาษา โดยมีจุดสัมผัสภาษาอยู่ภายในตัวผู้รู้หลายภาษานั้นเอง การสัมผัสภาษานี้ ทำให้ภาษาหลายภาษาในสังคมมีอิทธิพลต่อกัน เมื่อเกิดการสัมผัสภาษาขึ้นแล้ว จะก่อให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางภาษาหลายประการ ได้แก่ การยืมภาษา (linguistic borrowing) การปนภาษา (code-

mixing) การสลับภาษา (code-switching) และการแทรกแซงภาษา (linguistic interference) (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 89-100)

การปนภาษา (code-mixing) เป็นหนึ่งในปรากฏการณ์ต่อเนื่องของการสัมผัสภาษา เกิดขึ้นโดยที่ผู้ใช้ไม่รู้ตัว เนื่องจากผู้ใช้ภาษาสามารถเข้าใจความหมายของภาษาอื่นที่ปนมาด้วยได้ การปนภาษามีความหมายกว้าง ๆ หมายถึง การใช้คำของภาษาหนึ่งในบริบทอีกภาษาหนึ่ง หรือ การใช้ภาษาหนึ่งปนกับอีกภาษาหนึ่งของผู้พูดในทุกระดับ แต่นักวิชาการบางท่านใช้การปนภาษาในความหมายแคบ หมายถึง การใช้ภาษาหนึ่งของผู้พูดปนกับภาษาอื่น ๆ แต่มีขอบเขตอยู่ในระดับคำ วลีหรือสำนวนเท่านั้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 91) เช่น “เดี๋ยวเลิก class ค่อยคุยกันได้ไหม” (นภารัฐ ลีติวัฒนา, 2539) หากมีขอบเขตอยู่ในระดับประโยคขึ้นไป จะถือว่าเป็นการสลับภาษา ส่วนการสลับภาษา (code-switching) หมายถึง การใช้ภาษาหนึ่งของผู้พูดสลับกันไปมากับภาษาอื่น ๆ ในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยค โดยภาษาที่ผู้พูดใช้นั้นจะต้องเป็นภาษาที่ผู้พูดรู้และเข้าใจความหมายด้วย เช่น “You have to write a memo and stick it on the wall เพราะจะได้ relay message ให้ลูกเรือ set หน้านะ” (ประภัสสร สระโพธิทอง, 2554: 21) จากนิยามข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ขอบเขตของการปนภาษานั้น มีได้หลายระดับ เช่น ระดับคำ ประโยค หรือยาวกว่าประโยค ดังนั้นเพื่อให้สามารถแยกความแตกต่างของการปนภาษาออกจากปรากฏการณ์อื่น ๆ และกำหนดขอบเขตของการปนภาษาได้อย่างชัดเจน ในงานวิจัยนี้จึงกำหนดให้ การปนภาษา หมายความว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของผู้ใช้คนไทย โดยศึกษาในระดับคำ (code-mixing) และระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยค (code-switching) เท่านั้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจทัศนคติที่มีต่อภาษาของผู้ใช้คนไทย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีวิจัยศึกษาทัศนคติต่อภาษาและการใช้ภาษา พบว่างานวิจัยที่ผ่านมาที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษา มักใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางสถิติ ดังเช่นในงานวิจัยของสุพัตราและคณะ (2551) ที่มีข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว การวัดสถานการณ์ แนวโน้มการใช้ภาษาถิ่นและการวัดทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยกลาง อีกรงานวิจัยหนึ่งคืองานวิจัยของ นันทนา รมเกียรติ (2555) เกี่ยวกับทัศนคติการตั้งชื่อเล่น 2 พยางค์ของคนไทย โดยใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลด้านเหตุผลของการตั้งชื่อเล่น โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย สถิติแบบที (t-test) และสถิติแบบ Analysis of Variance (ANOVA) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของปาจริย์ วิเชียรรมณี (2557) ที่ใช้แบบสอบถามเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติการเลือกตั้งชื่อเล่นให้กับบุตรหลานเป็นภาษาอังกฤษ และงานวิจัยของสมปราชญ์ และคณะ (2559) ที่ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาเกี่ยวกับภาษาถิ่นใต้ของนักเรียนในภาคใต้ ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของอำนาจ ปักษาสุข (2561) ที่ใช้แบบสอบถามเป็นแบบประเมินคุณลักษณะของผู้พูด

จากเสียงที่ได้ยินในงานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติทางภาษาของวัยรุ่นไทยที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยกลางและผู้พูดภาษาถิ่นอีสาน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของวราลักษณ์ พาพิจิตร์ (Papijit, 2013) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครเรื่องฮอร์โมน เดอะ ซีรีส์ ที่สะท้อนให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษได้มีการปะปนเข้ามากับการใช้ภาษาไทยในกลุ่มวัยรุ่น รวมทั้งการใช้คำภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในละครเรื่องดังกล่าวมีบทบาทในฐานะเป็นสื่อที่เผยแพร่การปนภาษาผ่านละคร ส่วนงานวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง คือ งานวิจัยของธัญญาเรศ ธนบัตร และนครเทพ ทิพย์ศุภราชภูรี (2562) เกี่ยวกับการใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครโทรทัศน์เรื่องยูปรีชั่น ที่สะท้อนให้เห็นว่า คำปนภาษาอังกฤษในระดับหน่วยคำปรากฏการใช้มากที่สุด การใช้คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงยังเป็นแรงจูงใจลำดับแรกของการใช้คำปนภาษาจากบทสนทนาในละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าว และยังแสดงให้เห็นถึงการเปิดรับคำภาษาอังกฤษมาปรับใช้ในภาษาไทยเพื่อการสนทนาในกลุ่มเด็กวัยรุ่นไทยที่มีภูมิหลังทางสังคมและระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย และงานวิจัยของศศิธร ธาตุเหล็ก (2541) ที่พบว่าอาชีพของบุคคลสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไป

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขั้นตอนเตรียมแบบสอบถาม

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยด้านทัศนคตินั้น มักนิยมการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเป็นหลัก และผู้วิจัยพบว่าการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลดังกล่าวงานวิจัยก่อนหน้านี้ ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การเก็บด้วยแบบสอบถามโดยอาศัยงานวิจัยก่อนหน้าเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย งานวิจัยนี้ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ เป็นต้น

1. เพศ : ชาย หญิง LGBT ไม่ต้องการระบุ

2. อายุ : _____ (ระบุเป็นตัวเลข)

3. อาชีพ : _____ (ระบุตามแต่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้กรอก)

ส่วนที่ 2 การทดสอบการปนภาษาและการสลับภาษา ในการทำแบบสอบถามผู้วิจัยเลือกเพียงการปนภาษาและการสลับภาษา เนื่องจากมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถแยกออกจากกันได้ด้วยรูปภาพ ดังนั้นเพื่อให้ผลการศึกษามีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ประโยคทดสอบเฉพาะการปนภาษาและการสลับภาษาเท่านั้น

ในการเก็บข้อมูลทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตามความชอบของผู้ตอบแบบสอบถามเองจากการให้คะแนนตามเกณฑ์ ริกเคิร์ตสเกล (Likert scale) โดยผู้วิจัยกำหนดให้ 5 เป็นคะแนนสูงสุดมีความหมายว่ารู้สึกชอบมากที่สุด และ 1 เป็นคะแนนต่ำที่สุดมีความหมายว่ารู้สึกชอบน้อยที่สุด ส่วนประโยคทดสอบนั้น ผู้วิจัยทำการคัดเลือกตัวอย่างประโยคที่มีการปนภาษาและการสลับภาษาก่อน โดยรวบรวมประโยคตัวอย่างจากงานวิจัยของ (1) ัญญาเรศ และนครเทพ (2562) (2) วัชร จันทรหอม (Janhom, 2011) (3) ัญญธัญ มั่นสาคร (2544) (4) ณกฤติยา เพ็งศรี (2557) และ (5) วราลักษณ์ พาพิจิตร (Papijit, 2013) (6) ศยามล ไทระหาญ (2553) สาเหตุที่เลือกประโยคตัวอย่างจากงานวิจัยดังกล่าวนี้ เนื่องจากเป็นประโยคที่ใช้ทดสอบที่มีความสมจริง และมีความครอบคลุมงานหลากหลายประเภท เช่น เพลง บทสัมภาษณ์ หรือ ข้อความในนิตยสาร เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสร้างประโยคเพิ่มเติมอีกด้วยโดยใช้โครงสร้างแบบเดียวกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ เพื่อให้มีจำนวนประโยคเพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งหมดจำนวน 10 ประโยค แบ่งเป็นประโยคทดสอบเกี่ยวกับการสลับภาษา 5 ประโยค และประโยคทดสอบเกี่ยวกับการปนภาษา 5 ประโยค ดังต่อไปนี้

การปนภาษา จำนวน 5 ประโยค

- ข้อ 1. เมื่อตอนที่คู่มือถือที่เธอส่ง message ก็รู้สึกดีที่เธอส่งมาบอกว่ารักกัน
- ข้อ 3. เธอช่างเป็นคน clumsy เอะมาก ๆ เลย ชอบลืมนอะไรไปหมด
- ข้อ 5. ความสามารถทางภาษาอังกฤษอัน excellent เหมาะแก่เด็กไทยด้อยทักษะการ speak
- ข้อ 7. เจ้าของผลงานระดับ best seller อย่างโตเกียวไม่มีชา
- ข้อ 9. ครูจะเขียน recommendation ให้

การสลับภาษา จำนวน 5 ประโยค

- ข้อ 2. สบายดีเหรอ อนุญา 'I have not seen you for ages!'
- ข้อ 4. เธอแน่ใจกับคำพูดเธอแค่ไหนที่บอกรักกัน It's not one-night stand. ไซ้ใหม่เธอ
- ข้อ 6. ถึงบ้านซะที I'm finally home.
- ข้อ 8. Let's go down this way. แม่ไปทางนี้ไซ้ใหม่
- ข้อ 10. New collection of Uniqlo is now available. ไปซื้อกันเถอะ

เมื่อคัดเลือกประโยคที่ต้องการใช้ในแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำประโยคทั้งหมดที่คัดเลือกได้มาเรียงสลับกันในแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีอคติในการให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยกำหนดให้ข้อที่เป็นเลขคี่ ได้แก่ 1), 3), 5), 7), 9) เป็นประโยคทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับการปนภาษา ส่วนข้อที่เป็นเลขคู่ ได้แก่

2), 4), 6), 8), 10) เป็นประโยคทดสอบการสลับภาษา ดังนั้นในข้อคำถามหนึ่ง ๆ ของแบบสอบถามจึงมีลักษณะดังตัวอย่างต่อไปนี้

5. ความสามารถทางภาษาอังกฤษอัน excellent เหมาะแก่เด็กไทยด้วยทักษะการ speak *

	1	2	3	4	5	
น้อยที่สุด	☐	☐	☐	☐	☐	มากที่สุด

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างแบบสอบถามส่วนที่เป็นการประเมินความชอบของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับแบบสอบถามทั้งหมดสามารถดูได้ที่ลิงค์นี้ <https://bit.ly/332NY08>)

2. ขั้นเก็บข้อมูล

หลังจากเตรียมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำแบบสอบถามให้เป็นรูปแบบดิจิทัล ผ่าน Google form เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล โดยทำการทดสอบแบบสอบถามก่อน 1 รอบ เพื่อทดสอบเบื้องต้นว่าแบบสอบถามมีประสิทธิภาพในการใช้งานหรือมีปัญหาใด ๆ หรือไม่ ใช้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 10 คน ใช้เวลาทั้งสิ้น 1 สัปดาห์ ผลการทดสอบแบบสอบถามเบื้องต้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในแบบสอบถามดี ผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บข้อมูลจริงโดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกัน โดยส่งแบบสอบถามผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ และเปิดเผยแบบสอบถามเป็นสาธารณะ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจงและได้ผู้ตอบแบบสอบถามหลากหลายอาชีพมากที่สุด ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจริงนี้ใช้เวลา 10 วัน

3. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม ขั้นตอนแรกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบ และต่อจากนั้นเป็นการประเมินทัศนคติต่อการใช้ภาษา โดยกล่าวถึงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม และการประเมินทัศนคติต่อการใช้ภาษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งนี้ภายหลังจากผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาประมวลผลแล้วพบว่าข้อมูลปัจจัยทางสังคมบางอย่างที่น่าสนใจ เช่น ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านเพศของผู้ใช้คนไทย สำหรับปัจจัยด้านอาชีพ พบว่า สามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มอาชีพอื่น และปัจจัยด้านเพศพบว่า สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ เพศชาย เพศหญิง และเพศทางเลือก สำหรับปัจจัยด้านอาชีพและปัจจัย

ด้านเพศพบว่าสามารถนำค่าตัวแปรเหล่านี้มาเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างกลุ่มได้ การจัดแบ่งกลุ่มดังกล่าวนี้เกิดขึ้นภายหลังจากได้ข้อมูลการตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนมากของผู้ใช้คนไทย

ข้อมูลข้างต้นได้นำมาวิเคราะห์ผลค่าทางสถิติโดยใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) เพื่อหาค่าสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับสรุปผลที่ได้จากข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามและคำตอบของแบบสอบถามความชอบต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

2. การหาค่าสถิติ t-test independent เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้ภาษาในข้อนั้น ๆ ตามกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. การหาค่าสถิติ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้ภาษาในข้อนั้น ๆ ตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจทัศนคติของผู้ใช้คนไทยต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ในเรื่องของการปนภาษาและการสลับภาษา ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา และส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา

ตารางที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	636	34.08
หญิง	1,048	56.16
LGBT	139	7.45
ไม่ระบุ	43	2.31
รวมทั้งหมด	1,866	100.00

ตารางที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	อายุเฉลี่ย (ปี)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ชาย	25.55	13.53
หญิง	31.26	14.80
เพศทางเลือก*	25.14	8.89
รวม	28.72	14.19

*ในงานวิจัยนี้ได้รวม LGBT และผู้ที่ไม่ต้องการระบุเพศ รวมเรียกว่า เพศทางเลือก

ตารางที่ 3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. นักเรียนนักศึกษา (มัธยม - ปริญญาเอก)	1,027	55.04
2. ครู/อาจารย์/ครูสอนพิเศษ	233	12.49
3. บุคลากรในโรงพยาบาล (แพทย์/พยาบาล/เภสัชกร/ เทคนิคการแพทย์/ทันตแพทย์/นักจิตวิทยา)	13	0.70
4. พนักงานบริษัทรัฐและเอกชน (เลขา/HR/ฝ่ายบุคคล/ การตลาด/เจ้าหน้าที่รัฐ/บรรณารักษ์)	226	12.11
5. อิสระหรือเจ้าของกิจการ	94	5.04
6. สถาปนิก วิศวกร หรือ ทำงานเกี่ยวกับการออกแบบต่างๆ	11	0.59
7. Creative หรือ งานเขียนโฆษณาหรือบทความออนไลน์	11	0.59
8. ธุรกิจการบิน (กัปตัน/ลูกเรือ/พนักงานต้อนรับ)	11	0.59
9. ธุรกิจการโรงแรม (Hotelier/เชฟ/พนักงานโรงแรม)	8	0.43
10. ธุรกิจธนาคาร หรือการเงิน	9	0.48
11. ว่างาน	11	0.59
12. รับจ้างทั่วไป	43	2.30
13. พ่อบ้าน/แม่บ้าน	36	1.93
14. นักวิจัย/นักวิชาการ	17	0.91
15. บริการ (นวดแผนโบราณ) ขับรถส่งอาหาร หรืออาชีพค้าขาย	19	1.02
16. เกษียณอายุ (ผู้สูงวัย) / ข้าราชการบำนาญ	45	2.41
17. ผู้สื่อข่าว หรือ สื่อสารมวลชน	4	0.21

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
18. ทูพพลภาพ	1	0.05
19. ข้าราชการ	32	1.72
20. ไม่ระบุ	15	0.80
รวมทั้งหมด	1,866	100.00

จากข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีหลากหลายดังปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยจึงจัดแบ่งเป็นกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 4 กลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. นักเรียน/นักศึกษา (มัธยม - ปริญญาเอก)	1,027	55.04
2. อาชีพอื่นๆ	824	44.16
3. ไม่ระบุ	15	0.80
รวมทั้งหมด	1,866	100.00

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยสังคมบางอย่าง เช่น ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านเพศของผู้ใช้คนไทยอาจจะส่งผลให้มีทัศนคติต่อการปณานาและสลับภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จึงสามารถแบ่งสมมติฐานการวิจัยออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้ ข้อที่ 1. ผู้ใช้คนไทยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการปณานาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน และข้อที่ 2. ผู้ใช้คนไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการปณานาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน

ข้อที่ 1. ผู้ใช้คนไทยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการปณานาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบค่าที (t-test independent) ของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การปณานาตามกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ค่า p (2-tailed)
Code					15.386	.000*
Mixing	นักเรียน/นักศึกษา	1,027	3.5381	.75892		
	อาชีพอื่นๆ	824	2.9806	.79403		

* $p < .001$

หากพิจารณาคะแนนรวมของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักเรียน/ นักศึกษากับอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักเรียน/นักศึกษามีมากกว่าของกลุ่มอาชีพอื่นๆ เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (t-test independent) ได้ค่า $t = 15.386$ และ ค่า $p = .000$ (2-tailed) แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.001$ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า คะแนนรวมของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษานักศึกษา

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบค่าที่ (t-test independent) ของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาตามกลุ่มอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ	อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	ค่า p (2-tailed)
Code					11.388	.000*
Switch- ing	นักเรียน/นักศึกษา	1,027	3.2929	.86508		
	อาชีพอื่นๆ	824	2.8022	.96412		

* $p < .001$

ในทำนองเดียวกัน หากพิจารณาคะแนนรวมของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทย เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยของกลุ่มนักเรียน/ นักศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษา เมื่อทดสอบด้วยค่าที่ (t-test independent) ได้ค่า $t = 11.388$ และ ค่า $p = .000$ (2-tailed) แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.001$ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า คะแนนรวมของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักเรียน/นักศึกษากับผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยมากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษานักศึกษา

ข้อที่ 2. ผู้ใช้คนไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยแบ่งตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	ค่า p (2-tailed)
Code Mixing	เพศชาย	636	3.4085	.81242	12.099	.000*
	เพศหญิง	1,048	3.2107	.82629		
	เพศทางเลือก	182	3.3473	.76777		

* $p < .001$

ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำแนกตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำแนกตามเพศด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ได้ค่า $F=12.099$ และ ค่า $p=.000$ แสดงว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังนั้นจึง ปฏิเสธสมมติฐานว่างทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำแนกตามเพศมีอย่างน้อยสองกลุ่มที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และพบว่า ค่าเฉลี่ยความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยของเพศชาย เพศหญิง และเพศทางเลือกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยความชอบต่อการใช้การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เพศทางเลือก และเพศหญิง ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยแบ่งตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า F	ค่า p (2-tailed)
Code- switching	เพศชาย	636	3.1248	.94581	1.912	.148
	เพศหญิง	1,048	3.0366	.94536		
	เพศทางเลือก	182	3.1132	.89772		

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำแนกตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำแนกตามเพศด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ได้ค่า $F=1.912$ และ ค่า $p=.148$ แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานว่างทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ไม่เป็นความจริงที่ว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยของแต่ละเพศแตกต่างกัน

การอภิปรายผล

ข้อมูลที่ได้ข้างต้นสามารถนำมาอภิปรายผล ดังที่ได้แสดงไว้ในวัตถุประสงค์และสมมติฐาน เพื่อสำรวจทัศนคติของผู้ใช้คนไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยแบบการปนภาษา (code-mixing) และการสลับภาษา (code-switching) โดยพิจารณาตามปัจจัยทางสังคมบางอย่าง เช่น ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านเพศของผู้ใช้คนไทยอาจจะส่งผลให้มีทัศนคติต่อการปนภาษาและสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยแตกต่างกัน จากระเบียบวิธีวิจัยที่ได้กลั่นกรองมาอย่างดีแล้วนั้น ผู้วิจัยสามารถนำผลมาอภิปรายลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยได้ดังต่อไปนี้

การทดสอบสมมติฐานการปนภาษาและการสลับภาษาตามปัจจัยด้านอาชีพ ทดสอบทางสถิติโดยใช้การทดสอบแบบที (t-test independent) จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียน/นักศึกษาที่มีความชอบต่อการใช้การปนภาษา (code-mixing) มากกว่าอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจากตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียน/นักศึกษามีความชอบต่อการใช้การสลับภาษา (code-switching) มากกว่าอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เช่นกัน จากข้อมูลทางสถิติแสดงว่า กลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้การปนภาษาและการสลับภาษามากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักเรียน/นักศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มนักเรียน/นักศึกษายังคงใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นความคุ้นเคยน่าจะเป็นตัวกระตุ้นต่อความชอบในการใช้ภาษา ส่วนผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ นั้น การที่จะมีความชอบในการใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยอย่างไร ขึ้นอยู่กับโอกาสในการใช้ หากมีโอกาสใช้มากและภาษาอังกฤษนั้นเป็นประโยชน์ต่ออาชีพ ย่อมจะมีความรู้สึกในทางบวก แต่ถ้าหากไม่ค่อยได้ใช้ความรู้สึกในทางบวกอาจจะน้อยลง

ในประเด็นความชอบต่อการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยในงานวิจัยเรื่องนี้ นักเรียน/นักศึกษามีความชอบต่อการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร ธาตุเหล็ก (2541) ที่พบว่าอาชีพของบุคคลสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการพูดภาษาไทยปน

ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่วไป กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความชอบต่อการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยทั้งด้านการปนภาษาและการสลับภาษามากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิลาวัลย์ พาศิธิ (Papijit, 2013) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครเรื่องฮอร์โมน เดอะ ซีรีส์ ที่สะท้อนให้เห็นว่าภาษาอังกฤษได้มีการปะปนเข้ามากับการใช้ภาษาไทยในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยของกลุ่มนักเรียน/นักศึกษารวมทั้งการใช้คำภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในละครเรื่องดังกล่าวมีบทบาทในฐานะเป็นสื่อที่เผยแพร่การปนภาษาผ่านละคร ส่วนงานวิจัยอีกเรื่องหนึ่งที่สอดคล้องกัน คือ งานวิจัยของธัญญาเรศ ธนบัตร และนครเทพ ทิพย์สุภาภรณ์ (2562) เกี่ยวกับการใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครโทรทัศน์เรื่องยูริบีนซ์ ที่สะท้อนให้เห็นว่า คำปนภาษาอังกฤษในระดับหน่วยคำปรากฏการใช้มากที่สุด การใช้คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงยังเป็นแรงจูงใจลำดับแรกของการใช้คำปนภาษาจากบทสนทนาในละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าว และยังแสดงให้เห็นถึงการเปิดรับคำภาษาอังกฤษมาปรับใช้ในภาษาไทยเพื่อการสนทนาในกลุ่มเด็กวัยรุ่นไทยที่มีภูมิหลังทางสังคมและระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่า คนไทยเห็นความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความสำคัญในการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพ ด้านวงการบันเทิง การทำการท่องเที่ยว การพักผ่อน เป็นต้น ในสภาวะปัจจุบันมีการใช้ภาษาอังกฤษปนเข้ามาในภาษาไทยมากมาย ในสื่อโฆษณาและการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารอื่นๆ ดังนั้นจึงสามารถคาดการณ์ได้ว่าในอนาคตจะมีแนวโน้มการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมากขึ้น

การทดสอบสมมติฐานการปนภาษาและการสลับภาษาตามปัจจัยด้านเพศ ทดสอบทางสถิติโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลือกมีความชอบต่อการใช้การปนภาษาแตกต่างกัน โดยมีอย่างน้อยสองกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่า เพศชายมีความชอบต่อการใช้ภาษาอังกฤษในข้อดังกล่าวนี้มากกว่าเพศทางเลือก และเพศหญิง ซึ่งสามารถเรียงลำดับความชอบต่อการใช้การปนภาษา คือ เพศชาย เพศทางเลือกและเพศหญิง ตามลำดับ หากพิจารณาความชอบต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศชายมีความชอบต่อการใช้การปนภาษามากกว่าเพศทางเลือก และเพศหญิงตามลำดับ โดยมีความชอบอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศยามล ไทระกูล (2553) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสารวัยรุ่นและทัศนคติการใช้คำปนภาษาของวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยต่อการปนภาษาในระดับปานกลางและไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง ดังนั้นโดยภาพรวมจึงอาจสรุปได้ว่า คนไทยยังนิยมที่จะใช้การปนภาษาอังกฤษกับภาษาไทย แม้ว่าในประเด็นความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงของงานวิจัยชิ้นนี้และงานวิจัยของศยามลจะแตกต่างกัน แต่เนื่องจากงานวิจัยของศยามลทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2553 แต่งานวิจัยชิ้นนี้ทำขึ้นในปี พ.ศ. 2564 มีระยะห่างกันประมาณ 10 ปี ความ

แตกต่างของผลงานวิจัยชิ้นนี้และงานวิจัยของศยามลสะท้อนให้เห็นว่าทัศนคติของผู้ใช้ที่มีต่อการป็นภาษามีโอกาสเปลี่ยนไป ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทที่เกี่ยวข้องในช่วงเวลานั้น ๆ

แต่อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 8 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลือก มีความชอบต่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยของแต่ละเพศไม่แตกต่างกัน การที่ผู้ใช้ที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการสลับภาษาไม่แตกต่างกัน สันนิษฐานได้ว่า การป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยแบบการสลับภาษายังไม่แพร่หลายนักในหมู่คนไทยทั่วไป ทั้งนี้การที่ผู้พูดคนไทยจะสามารถพูดสลับภาษาได้จะต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงมาก และคู่สนทนาเองก็ต้องมีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับประโยคได้ดีเช่นกัน เมื่อการใช้การสลับภาษาอังกฤษในภาษาไทยยังไม่แพร่หลายนัก จึงอาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลือก

อนึ่ง จากการที่มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนมากถึง 1,866 คน ทำให้ได้ประเด็นบางอย่างที่น่าสนใจยิ่ง เช่น พบว่าในปัจจุบันคนไทยมีอาชีพหลากหลายที่น่าสนใจ และในการให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถระบุเพศของตนเองได้ว่าเป็นเพศใด ก็ได้คำตอบที่น่าสนใจว่า มีทั้งเพศหญิง เพศชาย และเพศทางเลือก คำตอบดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่า ในสังคมไทยในปัจจุบันคนไทยมีการรับรู้และมั่นใจในการแสดงออกและระบุสถานะด้านเพศของตนเองอย่างชัดเจน

กล่าวโดยสรุปโลกปัจจุบันนี้เป็นโลกไร้พรมแดนที่มีการแลกเปลี่ยนและติดต่อสื่อสารกันหลากหลายด้าน ทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ กีฬา วงการบันเทิง เทคโนโลยี ฯลฯ ในการติดต่อสื่อสารของผู้คนที่ใช้ภาษาต่างกันจำเป็นต้องมีภาษากลางใช้ในการติดต่อสื่อสาร และภาษากลางที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลกคือภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศในด้านต่างๆ มากมาย จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่ภาษาอังกฤษจะต้องเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากในภาษาไทย และจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นชัดเจนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคนไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย จึงสามารถสรุปได้ว่า ฉากทัศน์ (Scenario) อนาคตการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยจะไม่ลดน้อยถอยลง แต่ในทางตรงกันข้ามกลับจะมีการใช้เพิ่มมากขึ้น เพราะกระแสเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ของนานาประเทศที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ยิ่งจะทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นในภาษาไทย ในปัจจุบันก็จะเห็นว่า มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษแทรกเข้ามาในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก และผู้พูดคนไทยโดยทั่วไปก็ใช้คำภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทยอย่างแพร่หลาย ทั้งในบริบทที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ส่วนการสลับภาษาในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยคนั้นถึงแม้ว่าในปัจจุบันยังมีไม่มาก แต่อย่างไรก็ตามในงานวิจัยชิ้นนี้ก็พบว่า มีการใช้ลักษณะนี้ในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ในอนาคตหากความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยสูงขึ้นก็เป็นไปได้ว่าอาจจะมีการสลับภาษาในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยคเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นในประเด็นนี้ว่า ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนในบริบทที่ไม่เป็นทางการ สามารถใช้ภาษาอังกฤษปะปน

กับภาษาไทยได้ แต่สำหรับภาษาเขียนในบริบทที่เป็นทางการควรจะใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่จำเป็นหรืออาจจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแทน เช่น ใช้คำว่า ไดนามิ แทนคำภาษาอังกฤษ Dynamo ฟอ์คาสต์/ฟอ์แคสต์ แทนคำภาษาอังกฤษ Forecast เป็นต้น หากต้องการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยเพื่อใช้แทนคำภาษาอังกฤษ ก็ควรบัญญัติศัพท์ให้สั้น กระชับ ที่เมื่อใช้แล้วคนไทยสามารถเข้าใจความหมายได้ทันทีโดยไม่ต้องแปล มิฉะนั้นแล้วคนไทยก็จะไม่นิยมใช้คำศัพท์บัญญัติเหล่านั้น

เอกสารอ้างอิง

- ณกฤติยา เฟ็งศรี. (2557). การวิเคราะห์การสลับภาษาในเฟซบุ๊ก. *วารสารการวิจัย กาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 8(1), 15-26.
- ณัฐสุนุช มั่นสาคร. (2544). *การสื่อสารสลับภาษาไทยและภาษาอังกฤษในรายการวิทยุสำหรับเยาวชน*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน) ใ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธัญญาเรศ ธนบัตรและนครเทพ ทิพยศุภราชภูริ. (2562). การใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครโทรทัศน์เรื่อง ยูปรีนซ์. *วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 112-120.
- นันทนา ธรเกียรติ. (2555). ทศนคติการตั้งชื่อเล่นสองพยางค์ของคนไทย. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 31(1), 1-19.
- นภารัฐ ฐิติวัฒนา. (2539). *การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของอาจารย์ต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประภัสสร สระโพธิทอง. (2554). *พฤติกรรมการสลับภาษาในระหว่างปฏิบัติงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินสายการบินคาเธ่ย์แปซิฟิค (CPA)*. (การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ภาควิชาภาษาตะวันตก) ใ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ปาจริย์ วิเชียรมณี. (2557). *ค่านิยมในการตั้งชื่อเล่นเป็นภาษาอังกฤษของคนไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร) ใ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ..
- มงคล เดชนครินทร์. (2558). *ศัพท์บัญญัติ-บัญญัติศัพท์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- วัชรวิ จันท์หอม. (2554). *การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารสุขภาพไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- วราลักษณ์ พาพิจิตร. (2556). การใช้คำปนภาษาอังกฤษในละครเรื่อง ฮอร์โมน เดอะ ซีรีส์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 8(1), 200-201.
- ศยามล ไทระญง. (2553). *การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสารวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศศิธร ธาตุเหล็ก. (2541). *ทัศนคติของคนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุนันท์ อัญชลีนุกูล. (2526). *คำต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา)
- สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์, อรทัย ชินอัศวพงศ์ และอัญชลี สิงห์น้อย. (2551). ทัศนคติทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทที่มีต่อภาษาของตนเอง ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 7(2), 1-24.
- สมปราชญ์ วุฒิจันทร์, โกวิท พิมพวง และวิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2559). ภาษาถิ่นใต้ของนักเรียนในภาคใต้. *วารสารมจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 5(2), 71-84.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). *ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- อำนาจ ปักษาสุข. (2561). ทัศนคติทางภาษาของวัยรุ่นไทยที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยกลางและผู้พูดภาษาไทยถิ่นอีสาน. *วารสารสหศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 18(2), 65-87.